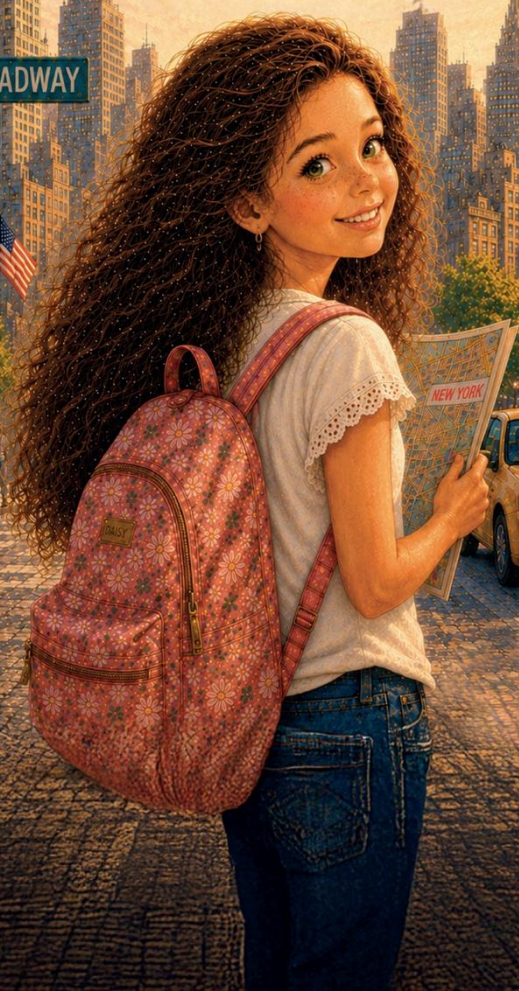


Olivia

v New Yorku

Svet sa nezmení, keď ním prebehneš.

Zmení sa vo chvíli, keď sa zastavíš
a začneš ho počúvať.



Simona
Frič Huďá

OLÍVIA V NEW YORKU

*Svet sa nezmení, keď ním prebehneš. Zmení sa vo chvíli,
keď sa zastavíš a začneš ho počúvať.*

Simona Frič Hudá

Pre všetky deti, ktoré sa dokážu zastaviť a vidieť svet inak.
A pre teba, Olívia.
Keď som písala túto knihu, nemyslela som na mesto.
Myslela som na teba.
Na to, ako sa pozeráš na veci, ktoré ostatní prehliadnu.
Ako sa vieš zastaviť, aj keď sa svet ponáhľa.
Tento príbeh je o meste.
Ale ešte viac je o tom, ako ho môžeme vidieť a cítiť.
Olívia,
svoje prvé narodeniny si oslávila práve v New Yorku.
V meste, ktoré má nekonečne veľa možností.
Kde môžeš všetko.
Kde môžu byť tvoje sny také veľké ako tie najvyššie
mrakodrapy.
Keď si mala presne jeden rok, dívala si sa na Sochu slobody.
Možno si to nebudeš pamätať,
ale ten moment tu zostal.
Je to symbol slobody, odvahy a nádeje.
A ja verím, že si ho v sebe ponesieš celý život.
A možno raz, keď sa sem vrátiš,
uvidíš toto mesto znova.
Inými očami.
Uži si ho tak ako Olívia v tejto knihe.
S otvorenými očami.
A srdcom.
A možno v ňom nájdeš aj kúsok seba.
Ľúbim ťa, slniečko moje.



KAPITOLA 1: LIETADLO NAD NEW YORKOM

A PRVÉ SVETLÁ MESTA

Olívia si pritisla čelo k oknu lietadla a ani nedýchala. Do New Yorku letela sama – prvýkrát bez rodičov, iba s adresou tety Claire zasunutou vo vrecku bundy. Pod ňou sa rozprestieralo obrovské mesto a tisíce svetiel v ňom ožívali ako hviezdy rozsypané po zemi.

„To je ono – New York,“ zašepkala a v tej chvíli sa jemne rozžiarili aj jej kučeravé vlasy. Olíviine kučery boli zvláštne. Nezostávali rovnaké. Menili sa spolu s tým, čo práve cítila. Akoby si pamätali miesta, kde bola, aj emócie, ktoré v nej zostali. Zachytávali svetlo, radosť, úžas aj tiché okamihy, ktoré si človek nie vždy všimne.

A teraz, keď sa dívala na New York, sa jemne rozžiarili, akoby v nej rástlo všetko naraz – zvedavosť, očakávanie aj sny, ktoré v nej toto mesto prebúdzalo.

V duchu si však kládla ešte inú otázku: *Ako môže byť niečo také veľké? A kto rozsvietil všetky tie svetlá?*

Niektoré myšlienky si radšej nechávala pre seba, pretože tam mohla byť úplne sama sebou.